

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دمیتری سدوف (Dmitry SEDOV)

برگردان از: ا.م. شیری

۲۲ اگست ۲۰۲۱

طالبان در قدرت- آس را چه کسی پخت؟

امریکایی‌ها خروج از افغانستان را شکست خود تلقی نمی‌کنند.

قدرت گرفتن «طالبان» در افغانستان موجب ایجاد شرایط جدید در جهان گردید. لازم به یادآوری است که «طالبان» در روسیه به عنوان گروه تروریستی شناخته می‌شود. اتحادیه اروپا از احتمال سرازیر شدن سیل جدید پناجویان به اروپا نگران است. پائولو جنتیلونی رئیس کمیسیون اروپا در امور اقتصادی، ایجاد راهروهای بشردوستانه برای مهاجران افغان را پیشنهاد کرد تا از امکان تکرار راه افتادن سیل قبلی مهاجران غیرقانونی جلوگیری شود.

در بوندستاگ آلمان از آنجائی که کشور برای چرخش جدید آمادگی نداشت، بر سر این واقعیت که وزرای امور خارجه و دفاع چنین تحولی را پیش بینی نکرده بودند، جنجال به پا شد. مخالفان خواهان تحلیل و بررسی فعالیت‌های ارگان‌های اطلاعاتی هستند که با پیروی از سازمان‌های اطلاعاتی امریکا، پیش بینی‌های نادرستی را ارائه کردند و مدعی بودند دولت اشرف غنی پس از خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی چند ماه دیگر دوام خواهد آورد.

بحث‌ها درباره این که با هزاران پناهجو از افغانستان چه باید کرد، شروع شده است. زیرا ذخایر «فضای اسکان» به پایان رسیده است. خطوط هوایی آلمان حمل شهروندان خود و افغان‌های خدمتگزار هیأت‌های خارجی را به تاشکند آغاز کرده است. در آینده، آن‌ها به آلمان منتقل خواهند شد.

با نگرانی از این که سیل مهاجران افغان به اروپا از طریق ترکیه جاری شود، این کشور به احداث دیوار سیم خاردار به طول ۳۰۰ کیلومتر در مرز با ایران دست زده است.

وزارت خارجه ایالات متحده آمریکا نیز علانی از توجه به متحدان متروکه افغان نشان می‌دهد و با نیجریه توافق کرده است که از دو هزار نفر پناهجوی افغان به مدت دو ماه پذیرائی کند تا بعداً آن‌ها را به «جائی منتقل نماید».

رئیس جمهور جو بایدن اعلام کرد ۵۰۰ میلیون دلار برای کمک به مهاجران افغان تخصیص می‌دهد. همه تلاش‌های ایالات متحده آمریکا به این خلاصه می‌شود. تنها کار امریکائی‌ها عبارت است از حفاظت از فرودگاه کابل که تخلیه خارجی‌ان از طریق آن انجام می‌گیرد. افغان‌ها نیز به رغم ممانعت‌های سخت به محوطه فرودگاه وارد می‌شوند. آن‌ها به داخل ساختمان‌های ترمینال پر شده و سعی می‌کنند به هواپیماها سوار شوند. اوضاع جدید به هیچ وجه رئیس جمهور آمریکا را نگران نمی‌کند. امریکائی‌ها خروج از افغانستان را شکست خود تلقی نمی‌کنند.

بایدن در آستانه تصرف کابل توسط طالبان، به سؤال خبرنگاران مبنی بر این که آیا ایالات متحده به متحدان متروک افغان خود کمک خواهد کرد یا خیر، چنین پاسخ داد: «اکنون امنیت افغان‌ها، مشکل افغان‌هاست». اظهارات بایدن در خصوص آینده سیاست‌های آمریکا در افغانستان حتی به مراتب جالب‌تر است. او از عواقب به قدرت رسیدن طالبان نگران نیست. زیرا، **حضور نظامی دائمی آمریکا در افغانستان بدون نیروهای زمینی، مانند سومالی و یمن امکان‌پذیر است.** مفهوم اشاره واضح است: «در صورت نیاز، نیروی هوایی آمریکا تا آنجا که لازم است افغانستان را بمباران خواهند کرد».

و ظاهراً برای تأیید این که اظهارات رئیس جمهور باد هوا نیست، جنرال کنت مکنزی، فرمانده نیروهای امریکائی در خاورمیانه هنگام دیدار با نمایندگان رهبری «طالبان» به طرز قانع‌کننده‌ای به آن‌ها فهماند که هرگونه حمله به نیروهای امریکائی یا در فرودگاه کابل «پاسخ فوری و قدرتمند» دریافت خواهد کرد.

اعتبار بین‌المللی ایالات متحده آمریکا که در حال حاضر در سطح بسیار پائینی قرار دارد، تنها فاقد یک جنگ هوایی جدید علیه جمعیت افغانستان است. واقعاً هم، این گزینه از نظر پنتاگون کاملاً مناسب است. با توجه به این واقعیت که بال‌های هوایی آمریکا در آسمان سوریه بسته است (به احتمال هدف قرار گرفتن توسط دستگاه‌های مدرن دفاع راکتی ارتش سوریه)، آسمان افغانستان برای خلبانان امریکائی یک افسانه جذاب است: **پرواز کن به هر کجا خواهی، بمباران کن هر کسی را که می‌بینی!** چنین جنگ هوایی برای پنتاگون و مجتمع‌های نظامی-صنعتی آمریکا فقط یک رؤیا و آرزو می‌توانست باشد. وقفه بین جنگ‌ها جایز نیست و در این مورد هم نیازی به بهانه‌تراشی نیست.

در همین حال، طالبان که به قدرت رسیده‌اند، به شدت تلاش می‌کنند تا مردم افغانستان و جامعه جهانی را به صلحدوستی خود مطمئن سازند. آن‌ها با اعلام عفو عمومی، موافقت خود را با کار زنان در حوزه‌های پزشکی، آموزشی و حتی رسانه‌ای (در چهارچوب قوانین شرعی) بیان کردند. آن‌ها ممنوعیت قریب‌الوقوع تولید و توزیع مواد مخدر را اعلام نمودند و از همه بالاتر، آن‌ها می‌گویند که سیاست بین‌المللی «طالبان» بر پایه صلحدوستی و حسن همجواری تحکیم خواهد یافت.

البته، با آگاهی به تاریخچه «طالبان»، نمی‌توان به این کلمات اعتماد کرد. در شهرک پنج خطر جدید برای جمهوری‌های آسیای مرکزی پدید آمده‌است. خطر همچنین، آن بخش از واحدهای فدراسیون روسیه را که نسبت جمعیت مسلمان در آن‌ها زیاد است، تهدید می‌کند (پنج-جماعت و شهرکی واقع در جنوب غربی جمهوری [تاجیکستان](#)، در [ناحیه پنج ولایت ختلان](#). جمعیت این جماعت ۷۹۱۷ است. ش.).

پس از مدت کوتاهی معلوم خواهد شد که این نگرانی‌ها تا چه حد موجه هستند. فعلاً، **ولفگانگ ایشینگر**، رئیس کنفرانس امنیتی مونیخ می‌گوید: «اگر سلطه وحشتناک طالبان در آنجا مجدداً برقرار شود، باید مورد توجه همسایگان و قدرت‌های منطقه‌ای، به ویژه چین، روسیه، هند، پاکستان و ایران قرار گیرد». این گفته، قاعده قدیمی آنگلو ساکسون‌ها را یادآوری می‌کند: آتش را ما پختیم، سفره را شما جمع کنید!

۳۰ مرداد- اسد ۱۴۰۰

<https://www.fondsk.ru/news/2021/08/18/taliby-u-vlasti-komu-rashlebyvat-54270.html>